ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 1ης Απριλίου 2004 *

Στην υπόθεση C-1/02,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG

και

Hauptzollamt Dortmund,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1001/98 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου (ΕΕ L 142, σ. 22),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Σκουρή, προεδρεύοντα του έκτου τμήματος, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, R. Schintgen και C. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano,
γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας,

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG, εκπροσωπούμενη από τον S. Büscher, Rechtsanwalt,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. de Bergues και την A. Colomb,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον M. Niejahr,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG και της Επιτροπής, κατά τη συνεδρίαση της 9ης Απριλίου 2003,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 3ης Ιουλίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με διάταξη της 19ης Δεκεμβρίου 2001, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Ιανουαρίου 2002, το Finanzgericht Düsseldorf υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, προδικαστικό ερώτημα σχετικό με το κύρος του άρθρου 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 57, σ. 12), ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1001/98 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 1998 (ΕΕ L 142, σ. 22).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της Privat-Molkerei Borgmann GmbH & Co. KG (στο εξής: Borgmann) και του Hauptzollamt Dortmund (κύριου τελωνειακού γραφείου του Dortmund, αρμόδιου από 1ης Ιανουαρίου 2002 αντί του αρχικώς αρμόδιου Hauptzollamt Bochum, στο εξής αδιακρίτως: HZA), σχετικά με πρόστιμο που της επέβαλε το τελευταίο λόγω της μη τηρήσεως της ταχθείσας με το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 προθεσμίας για την κοινοποίηση των πληροφοριακών στοιχείων που προβλέπει η ίδια αυτή διάταξη.

Το νομικό πλαίσιο

3 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων (ΕΕ L 405, σ. 1), παρέτεινε για επτά νέες διαδοχικές δωδεκάμηνες περιόδους, από 1ης Απριλίου 1993, το σύστημα εισφοράς που καθιερώθηκε από τις 2 Απριλίου 1984, και θέσπισε τους βασικούς κανόνες που ισχύουν για το εν λόγω σύστημα, του οποίου η ισχύς

παρατάθηκε. Δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, η εισφορά οφείλεται για όλες τις ποσότητες γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που διατίθενται στο εμπόριο κατά την οικεία δωδεκάμηνη περίοδο και οι οποίες υπερβαίνουν μία από τις ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 για τις παραδόσεις και τις απ' ευθείας πωλήσεις. Κατανέμεται μεταξύ των παραγωγών που συνέβαλαν στην υπέρβαση.

4 Η όγδοη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3950/92 ορίζει ότι, προκειμένου να αποφευχθούν καθυστερήσεις στην είσπραξη και την καταβολή της συμπληρωματικής εισφοράς, είναι σκόπιμο να καθοριστεί ότι ο αγοραστής είναι ο υπόχρεος της εισφοράς αυτής. Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, εναπόκειται στον αγοραστή να καταβάλει στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, πριν από ορισμένη ημερομηνία και σύμφωνα με διαδικασίες που θα καθορισθούν, το οφειλόμενο ποσό το οποίο παρακρατεί επί της τιμής του γάλακτος την οποία καταβάλλει στους παραγωγούς που οφείλουν την εισφορά ή το ποσό το οποίο εισπράττει με κάθε κατάλληλο μέσο.

5 Βάσει, μεταξύ άλλων, του άρθρου 11 του κανονισμού 3950/92, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εξέδωσε τον κανονισμό 536/93. Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού, εναπέκειτο στον αγοραστή που οφείλει την εισφορά να καταβάλλει, πριν από την 1η Σεπτεμβρίου κάθε έτους, το οφειλόμενο ποσό σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται από το κράτος μέλος. Πριν από τις 15 Μαΐου κάθε έτους, ο αγοραστής όφειλε επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του εν λόγω άρθρου 3, να κοινοποιεί τα αναγκαία στοιχεία στην αρμόδια αρχή, επ' απειλή επιβολής χρηματικών κυρώσεων.

6 Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 536/93 έχει ως εξής:

«[...] από την κτηθείσα πείρα έχει διαπιστωθεί ότι σημαντικές καθυστερήσεις τόσο όσον αφορά τη διαβίβαση των στοιχείων των σχετικών με την περισυλλογή γάλακτος ή τις απευθείας πωλήσεις, όσο και την πληρωμή της εισφοράς εμποδίζουν το [σύστημα] να είναι απολύτως αποτελεσματικό· [...]

πρέπει, ως εκ τούτου, να εξαχθούν από την πείρα του παρελθόντος τα αναγκαία διδάγματα και να επιβληθούν αυστηρές απαιτήσεις όσον αφορά τις προθεσμίες ανακοίνωσης και πληρωμής, οι οποίες πρέπει να συνοδεύονται από κυρώσεις.»

7 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93 είχε αρχικώς ως εξής:

«Πριν από τις 15 Μαΐου κάθε έτους, ο αγοραστής κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους τον πίνακα των υπολογισμών που έχουν καταρτιστεί για κάθε παραγωγό ή, κατά περίπτωση, σύμφωνα με την απόφαση του κράτους μέλους, τον συνολικό όγκο και τον όγκο που διορθώνεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, και τη μέση περιεκτικότητα σε λιπαρή ουσία του γάλακτος ή/και του ισοδυνάμου γάλακτος που έχει παραδοθεί από τους παραγωγούς, καθώς και το σύνολο των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς και την μέση αντιπροσωπευτική περιεκτικότητα σε λιπαρή ουσία που διαθέτουν οι παραγωγοί αυτοί.

Σε περίπτωση μη τήρησης της προθεσμίας, ο αγοραστής οφείλει πρόστιμο ίσο προς το ποσό της οφειλόμενης λόγω υπέρβασης 0,1 % εισφοράς για το σύνολο των ποσοτήτων γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που έχουν παραδοθεί σ' αυτούς από τους παραγωγούς. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 20 000 ECU.»

8 Με την απόφαση της 6ης Ιουλίου 2000, C-356/97, Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen (Συλλογή 2000, σ. I-5461), το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το αρχικό άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 ήταν ανίσχυρο, καθόσον, σε περίπτωση μη τηρήσεως της προθεσμίας που τάσσει το πρώτο εδάφιό του, επέβαλλε στον αγοραστή χρηματική κύρωση χωρίς να υπάρχει καμία δυνατότητα να ληφθεί υπόψη το μέγεθος της υπερβάσεως της προθεσμίας.

9 Πριν από την έκδοση της ως άνω αποφάσεως, η Επιτροπή είχε εκδώσει τον κανονισμό 1001/98, βάσει του οποίου το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 αντικαταστάθηκε από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε περίπτωση αθετήσεως της προθεσμίας, ο αγοραστής οφείλει πρόστιμο το οποίο υπολογίζεται ως εξής:

— εάν η ανακοίνωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο γίνεται πριν από την 1η Ιουνίου, το πρόστιμο ισούται με το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για υπέρβαση που αντιστοιχεί σε 0,1 % των ποσοτήτων του γάλακτος και του ισοδυνάμου γάλακτος τα οποία έχουν παραδοθεί από τους παραγωγούς. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 500 ECU ούτε μεγαλύτερο από 20 000 ECU,

— εάν η ανακοίνωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο γίνεται μετά τις 31 Μαΐου αλλά πριν από τις 16 Ιουνίου, το πρόστιμο ισούται με το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για υπέρβαση που αντιστοιχεί σε 0,2 % των ποσοτήτων του γάλακτος και του ισοδυνάμου γάλακτος που έχουν παραδοθεί από τους παραγωγούς. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 1 000 ECU ούτε μεγαλύτερο από 40 000 ECU,

— εάν η ανακοίνωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο γίνεται μετά τις 15 Ιουνίου αλλά πριν από την 1η Ιουλίου, το πρόστιμο ισούται με το ποσό της οφειλόμενης εισφοράς για υπέρβαση που αντιστοιχεί σε 0,3 % των ποσοτήτων του γάλακτος και του ισοδυνάμου γάλακτος που έχουν παραδοθεί από τους παραγωγούς. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να είναι μικρότερο από 1 500 ECU ούτε μεγαλύτερο από 60 000 ECU,

— εάν η ανακοίνωση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο δεν πραγματοποιείται πριν από την 1η Ιουλίου, το πρόστιμο είναι εκείνο που αναφέρεται στην τρίτη περίπτωση, επαυξημένο κατά ποσό με 3 % αυτού για κάθε ημερολογιακή ημέρα καθυστερήσεως από την 1η Ιουλίου. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο από 100 000 ECU.

Ωστόσο, στην περίπτωση κατά την οποία οι ποσότητες του γάλακτος ή του ισοδυνάμου γάλακτος που έχουν παραδοθεί από τον αγοραστή ανά περίοδο δώδεκα μηνών είναι μικρότερες από 100 000 χιλιόγραμμα, τα ελάχιστα πρόστιμα που αναφέρονται στις τρεις πρώτες υποπεριπτώσεις μειώνονται, αντιστοίχως, σε 100, 200 και 300 ECU.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

10 Η γαλακτοκομική επιχείρηση Borgmann είναι ιδιωτική. Με έγγραφο της 10ης Απριλίου 2000, το HZA την κάλεσε να του υποβάλει, πριν από τις 14 Μαΐου 2000, επισυνάπτοντας το σχετικό έντυπο, τη δήλωση που προβλέπουν τα άρθρα 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 και 11, παράγραφος 3, της Milchmengen-Garantie-Verordnung (κανονιστικής αποφάσεως περί εγγυημένων ποσοτήτων γάλακτος, στο εξής: MGV), για το δωδεκάμηνο από 1ης Απριλίου 1999 μέχρι 31 Μαρτίου 2000, και επέστησε την προσοχή της στις χρηματικές κυρώσεις που θα της επιβάλλονταν αν δεν τηρούσε την προθεσμία.

11 Η δήλωση της Borgmann όμως, η οποία έφερε ως ημερομηνία την 11η Μαΐου 2000 και ταχυδρομήθηκε αυθημερόν σύμφωνα με την υπεύθυνη δήλωση των αρμόδιων συνεργατών της, περιήλθε στο HZA μόλις στις 16 Μαΐου 2000.

12 Στηριζόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 536/93, ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 1001/98, το HZA επέβαλε στη Borgmann, με απόφαση της 29ης Μαΐου 2000, πρόστιμο 39 311,60 γερμανικών μάρκων (DEM) (20 000 ECU), λόγω εκπρόθεσμης υποβολής της δηλώσεώς της.

13 Δικαιολόγησε την απόφασή της υποστηρίζοντας ότι, λόγω της μη τηρήσεως της προθεσμίας, έπρεπε να επιβληθεί πρόστιμο ίσο προς το 0,1 % της εισφοράς που οφείλεται για το ποσοστό της ποσότητας που πράγματι παραδόθηκε στον αγοραστή κατά την οικεία περίοδο. Το πρόστιμο αυτό δεν μπορεί να είναι κατώτερο των 500 ECU ούτε ανώτερο των 20 000 ECU. Σύμφωνα με τα

στοιχεία της Borgmann σχετικά με τις παραδοθείσες ποσότητες γάλακτος, το πρόστιμο έπρεπε να ανέρχεται σε 55 985,36 DEM, ποσό που κατήλθε στα 39 311,60 DEM λόγω του ορίου των 20 000 ECU.

14 Με απόφαση της 9ης Ιουλίου 2001, το HZA απέρριψε την ένσταση που υπέβαλε η Borgmann κατά της αποφάσεως της 29ης Μαΐου 2000. Στις 13 Ιουλίου 2001, η Borgmann άσκησε προσφυγή ενώπιον του Finanzgericht Düsseldorf.

15 Στηριζόμενο στην προπαρατεθείσα απόφαση Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen, με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ανίσχυρο το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 536/93, λόγω παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας, το Finanzgericht εκφράζει αμφιβολίες ως προς τη νομιμότητα του συστήματος κυρώσεων που θεσπίζει ο κανονισμός 1001/98, ο οποίος, κατά την άποψή του, τυγχάνει εφαρμογής στην υπόθεση της κύριας δίκης. Το θεωρεί επίσης δυσανάλογο. Το σύστημα αυτό είναι επιβαρυντικό για τον αγοραστή γάλακτος σε σχέση με το προηγούμενο σύστημα το οποίο κηρύχθηκε ανίσχυρο από το Δικαστήριο. Το Finanzgericht επισημαίνει ότι για τον αγοραστή γάλακτος που υπερέβη κατ' ελάχιστον μόνον την προθεσμία υποβολής της δηλώσεως, το εν λόγω σύστημα εξακολουθεί να προβλέπει πρόστιμο μέχρι και 20 000 ECU. Για τον αγοραστή γάλακτος ο οποίος υποβάλλει τη δήλωσή του το πρώτον μετά τις 31 Μαΐου, το πρόστιμο αυξάνεται σημαντικά σε σχέση με όσα προέβλεπε η ρύθμιση που κηρύχθηκε ανίσχυρη.

16 Το Finanzgericht θεωρεί ότι το χρονικό διάστημα που αφορά τουλάχιστον την Borgmann, από 15 Μαΐου μέχρι 1η Ιουνίου, είναι υπερβολικά μεγάλο. Αντιβαίνει δε στην αρχή της αναλογικότητας, καθόσον μπορεί να επιφέρει την επιβολή του ανώτατου προστίμου ακόμη και σε περίπτωση υπερβάσεως της προθεσμίας έστω και κατά μία μόνον ημέρα, χωρίς να είναι δυνατόν να διαπιστωθεί αν η υπέρβαση της προθεσμίας επηρεάζει σοβαρά την εκ μέρους του αγοραστή καταβολή της προβλεπόμενης στο άρθρο 3, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 εισφοράς πριν από την 1η Σεπτεμβρίου. Κατά συνέπεια, είναι προφανές ότι τα μειονεκτήματα που συνεπάγεται για τους αγοραστές γάλακτος η επιβολή του ανώτατου προστίμου είναι δυσανάλογα σε σχέση με τον επιδιωκόμενο από τη ρύθμιση σκοπό.

17 Το αιτούν δικαστήριο προβάλλει περαιτέρω λόγους ως προς την αντίθεση του εν λόγω συστήματος κυρώσεων με την αρχή της αναλογικότητας.

18 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Finanzgericht Düsseldorf αποφάσισε να αναστείλει την έκδοση της αποφάσεως και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας το σύστημα κυρώσεων που προβλέπει το άρθρο 3, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 536/93, ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 1001/98, στην περίπτωση που είναι ελάχιστη και ανυπαίτια η υπέρβαση της προθεσμίας;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

19 Προκειμένου να δοθεί μια χρήσιμη για το εθνικό δικαστήριο ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, πρέπει να σημειωθεί ότι το προδικαστικό ερώτημα στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση ότι, στη διαφορά της κύριας δίκης, η Borgmann δεν τήρησε την ταχθείσα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 προθεσμία.

20 Η υπόθεση αυτή στηρίζεται στο ότι η ταχθείσα προθεσμία αποτελεί προθεσμία παραλαβής και όχι προθεσμία αποστολής των ζητούμενων στοιχείων. Στην πρώτη περίπτωση η αρμόδια αρχή πρέπει να έχει λάβει τα στοιχεία αυτά πριν από τις 15 Μαΐου. Στη δεύτερη περίπτωση πρέπει να έχουν αποσταλεί πριν από την ημερομηνία αυτή.

21 Επομένως, πρέπει να καθοριστεί κατ' αρχάς η φύση της εν λόγω προθεσμίας, δεδομένου ότι το ζήτημα της ενδεχόμενης παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας στην περίπτωση της κατ' ελάχιστο υπερβάσεως της προθεσμίας δεν τίθεται, ενόψει των περιστάσεων της κύριας δίκης, παρά μόνο στην περίπτωση όπου η προθεσμία είναι προθεσμία παραλαβής.

22 Το κείμενο των διαφόρων γλωσσικών αποδόσεων του άρθρου 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 δεν παρέχει σαφείς ενδείξεις υπέρ της μιας ή της άλλης ερμηνείας της εν λόγω προθεσμίας.

23 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 44 των προτάσεών του, στην πλειονότητα των γλωσσικών αποδόσεων, ο αγοραστής «διαβιβάζει» ή «κοινοποιεί» στην αρμόδια εθνική αρχή, πριν από τις 15 Μαΐου κάθε έτους, τον πίνακα των υπολογισμών που καταρτίζεται για κάθε παραγωγό γάλακτος. Μια τέτοια διατύπωση οδηγεί μάλλον στο συμπέρασμα ότι τα στοιχεία πρέπει να αποστέλλονται πριν από την προθεσμία.

24 Εντούτοις, στην ελληνική («κοινοποιεί»), ολλανδική («bezorgt») και φινλανδική γλώσσα («antaa tiedoksi») η εν λόγω διάταξη αφήνει μάλλον να εννοηθεί ότι τα στοιχεία πρέπει να περιέρχονται στις αρμόδιες αρχές πριν από την προθεσμία.

25 Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των γλωσσικών αποδόσεων μιας κοινοτικής διατάξεως, η οικεία διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται με βάση την όλη οικονομία και τον σκοπό της κανονιστικής ρυθμίσεως της οποίας αποτελεί στοιχείο (βλ. απόφαση της 9ης Μαρτίου 2000, C-437/97, EKW και Wein & Co, Συλλογή 2000, σ. I-1157, σκέψη 42).

26 Συναφώς, από την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 536/93 προκύπτει ότι αυτός αποβλέπει στην επιβολή αυστηρών επιταγών όσον αφορά τις προθεσμίες κοινοποιήσεως και πληρωμής.

27 Πάντως, ακόμη κι αν η τήρηση της προθεσμίας που λήγει στις 15 Μαΐου είναι αναγκαία προς διασφάλιση της ομαλής λειτουργίας του συστήματος, προκειμένου να διασφαλιστεί η εμπρόθεσμη πληρωμή των οφειλομένων ποσών, δεν μπορεί να συναχθεί εντεύθεν ότι η τήρηση της εν λόγω προθεσμίας είναι απολύτως αναγκαία για την ομαλή λειτουργία του συστήματος, στο μέτρο που μια ελάχιστη υπέρβαση δεν θα έθετε σε κίνδυνο την πληρωμή της συμπληρωματικής εισφοράς επί του γάλακτος πριν από την 1η Σεπτεμβρίου (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Molkereigenossenschaft Wiedergeltingen, σκέψη 41).

28 Η Επιτροπή διευκρίνισε, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ότι δεν έχει αντίρρηση να θεωρηθεί η ημερομηνία της 15ης Μαΐου ως προθεσμία αποστολής των στοιχείων. Συγκεκριμένα θεωρεί ότι η προθεσμία μεταξύ 15ης Μαΐου και 1ης Σεπτεμβρίου επαρκεί για να αποφευχθούν ανυπέρβλητα πρακτικά προβλήματα.

29 Επομένως, ούτε η γενική οικονομία ούτε ο σκοπός της εν λόγω κανονιστικής ρυθμίσεως κωλύουν το να θεωρηθεί η εν λόγω προθεσμία ως προθεσμία αποστολής με συνέπεια, ενδεχομένως, ότι τα προς διαβίβαση στοιχεία θα περιέλθουν στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους λίγες μέρες μετά τις 15 Μαΐου.

30 Επιπλέον, ένα κείμενο του παραγώγου κοινοτικού δικαίου πρέπει να ερμηνεύεται, στο μέτρο του δυνατού, κατά τρόπο σύμφωνο με τις διατάξεις της Συνθήκης ΕΚ και τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου (απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 1994, C-98/91, Herbrink, Συλλογή 1994, σ. I-223, σκέψη 9) και, ειδικότερα, με την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

31 Η αρχή αυτή απαιτεί, μεταξύ άλλων, να είναι σαφής και ακριβής μια ρύθμιση η οποία, όπως η επίμαχη εν προκειμένω, μπορεί να οδηγήσει στην επιβολή επιβαρύνσεων στους οικείους επιχειρηματίες, ώστε αυτοί να μπορούν να γνωρίζουν σαφώς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους και να λαμβάνουν τα ανάλογα μέτρα (βλ. απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-236/02, Slob, Συλλογή 2004, σ. I-1861, σκέψη 37).

32 Σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, στην οποία μία διάταξη του παράγωγου δικαίου μπορεί να έχει διαφορετικές ερμηνείες και στην οποία καμία από τις ερμηνείες αυτές δεν θίγει τους επιδιωκόμενους από τη διάταξη αυτή σκοπούς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ταχθείσα με το άρθρο 3, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 536/93 προθεσμία πρέπει να θεωρηθεί ως προθεσμία αποστολής.

33 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι, στη διαφορά της κύριας δίκης, ο τύπος αυτός τηρήθηκε από την Borgmann, όπως προκύπτει από τη διάταξη περί παραπομπής, η απάντηση στο ερώτημα του αιτούντος δικαστηρίου πρέπει να διατυπωθεί διαφορετικά σε σχέση με το ερώτημα.

34 Επομένως, στο αιτούν δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού 536/93, ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 1001/98, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο αγοραστής γάλακτος τηρεί την ταχθείσα με τη διάταξη αυτή προθεσμία όταν αποστέλλει στην αρμόδια αρχή, πριν από τις 15 Μαΐου του οικείου έτους, τα ζητούμενα στοιχεία.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Κυβέρνηση και η Επιτροπή, που υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε με διάταξη της 19ης Δεκεμβρίου 2001 το Finanzgericht Düsseldorf, αποφαίνεται:

Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 536/93 της Επιτροπής, της 9ης Μαρτίου 1993, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, ως έχει κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΚ) 1001/98 της Επιτροπής, της 13ης Μαΐου 1998, πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο αγοραστής γάλακτος τηρεί την ταχθείσα με τη διάταξη αυτή προθεσμία όταν αποστέλλει στην αρμόδια αρχή, πριν από τις 15 Μαΐου του οικείου έτους, τα ζητούμενα στοιχεία.

Σκουρής Gulmann Puissochet

Schintgen Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Απριλίου 2004.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

Β. Σκουρής